

Klage, at benytte mig af Loven, ved nemlig at forlange at blive bekendt med Erklæringerne, som afgives over en saadan Ansøgning eller Klage, og at, hvis Lovforslaget blev forfattet, og jeg som Embedsmand skulde komme til at afgive nogen Erklæring, saa skulde jeg aldrig forlange at holde den hemmelig. Jeg sagde tillige, at jeg ikke kunde troe, at Alle tænkte som jeg; men jeg antog, at der var Mange, der tænkte som jeg, og sluttede deraf, at det ikke vilde gjøre saa meget stor Forskiel, enten Loven kom ud eller ikke. Udkom den nemlig, saa antog jeg, at deres Antal, som ikke vilde benytte sig af den, vilde blive meget stort, og udkom den ikke, saa antog jeg, at Antallet paa de Embedsmand, som i Fremtiden vilde holde deres Erklæringer hemmelige, vilde blive meget ringe.

Bed den Afslutning, som fandt Sted ved 2den Behandling, blev jeg hindret fra at gjøre nogle Modbemærkninger imod det, som blev anført imod Loven af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (C. N. Petersen); han sagde nemlig, at i en saadan Sag er der paa en Maade altid 2 Parter, nemlig Ansøgeren og een eller flere Andre, som Sagens Afgjorelse ogsaa interesserer, og at vi ved det Forslag, som her var stillet, alene have sørget for Ansøgeren, men ikke for den anden Part. Det er ganske vist, vi have sørget for Ansøgeren og ikke for den anden Part. Vi see nemlig ikke noget Midde, hvorved der kan sørges for den anden Part, uden derved, at den Autoritet, som skal afgjøre Ansøgningen, tager Hensyn ogsaa til den anden Person's Interesse; men denne Vanskelighed maa opmuntre os til, saavidt som muligt og saa snart som muligt, at affkaffe Sagerne's Afgjorelse paa denne ufuldkomne Maade. Den samme ærede Rigsdagsmand anførte nogle Exempler paa, at Lovforslaget, hvis det blev vedtaget som Lov, vilde virke skadeligt for visse andre Personer end Ansøgeren. Saaledes f. Ex. naar Tvende søgte om en Ting, der kun kunde bevilges den Ene, og den ene af de Ansøgende forlangte at blive bekendt med Erklæringerne over sin Ansøgning og saae Afgang til at yttre sig derover, men den Anden ikke, saa meente han, at Afgjorel-

sen af denne Andens Ansøgning dog maatte udsættes, indtil den første kunde afgjøres samtidigt dermed. Det troer jeg ikke, og det er heller ikke Meningen af Forslaget. Naar saaledes f. Ex. To søge om Privilegium paa at holde Kro paa et Sted, hvor kun En af dem kan faae Bevilling til at holde Kro, saa kan den Enes Ansøgning gjerne afgjøres, førend den Andens er indkommet. Følgen deraf bliver vel, at den Anden ikke kan komme i Betragtning; men det maa den Ansøgende tilskrive sig selv, enten fordi han har begyndt for seent at søge, eller fordi han er gaaet for lang en Vej med sin Ansøgning. Den samme ærede Rigsdagsmand anførte et Par andre Exempler. Han sagde, naar f. Ex. en Mand er pligtig at yde Underholdnings-Bidrag til et vægte Barn, og han saa søger om Estergivelse eller Nedsættelse af dette Bidrag, saa skulde Bidraget ikke kunne indrives, førend der er faldet Resolution paa Ansøgningen, og at altsaa Faderen, som maatte kunne forlange de Erklæringer, som vare afgivne over hans Ansøgning, for at yttre sig over dem, havde det i sin Magt at udtrække det i det Uendelige. Men jeg maa her bemærke, at en saadan Udsættelse af Inddrivningen er aldeles ulovlig. Det Underholdnings-Bidrag, som Faderen til et vægte Barn skal yde Moderen, er jo en privat Gjæld, og, om der end er søgt nok saa meget om Estergivelse eller Nedsættelse, saa tør Dyrigheden eller Fogden ikke derefter udsætte Inddrivningen. En saadan Ansøgning vilde jo desuden altid blive afflaet, da jo ingen offentlig Autoritet kan bortgive nogen privat Person's og naturligviis eiheller et Fruentimmers Ret. Et andet Exempel anførte ogsaa den samme ærede Rigsdagsmand med Hensyn til Ansøgningen om fri Proces. Naar en Sag indankes for Retten, og den ene af Parterne har indgivet Ansøgning om fri Proces, saa kan denne Part efter Lovgivningen faae Sagen udsat, indtil der er resolveret paa denne Ansøgning. Nu meente den ærede Rigsdagsmand, at, naar nu den, som indgiver en saadan Ansøgning, forbeholder sig Afgang til at blive bekendt med de Erklæringer, som derover afgives, og saarer disse Erklæringer for at yttre sig derover, saa skulde